

[Hendriksen.]

færøske Produkt, hvilket jo ogsaa var det, den skulde gøre.

Det foreliggende Lovforslag, der er vedtaget i det andet høje Ting, betegner imidlertid efter min Formening et Skridt tilbage, et Skridt i den forkerte Retning. Lovforslaget gaar jo ud paa, at Saltfisk, der eksporteres fra Færøerne, kun skal vrages, for saa vidt angaar den Del deraf, der eksporteres til et vist Antal Lande, nemlig Portugal, Spanien, Italien og andre Middelhavslande samt de Forenede Stater i Amerika. Nu eksporteres der overhovedet ingen Saltfisk fra Færøerne til Spanien og praktisk talt heller intet til Portugal; derimod sendes der store Poster til Italien og til de Forenede Stater. Oprindeligt havde man ikke medtaget de Forenede Stater i Lovforslaget; men paa konservativt Initiativ indføjede man dette Land under Behandlingen i det andet høje Ting.

Naar man nu overhovedet vilde gaa ind paa en Mildnelse af Vragerordningen for Saltfisk — af Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag fremgaar det jo, at Grunden er den, at man ønsker, at en Eksport af Saltfisk fra Færøerne til England og til København, altsaa her til Hovedlandet, kan ske uden Vragning —, havde det været det naturligste, om man havde bibeholdt de generelle Vragerbestemmelser og saa havde tilføjet en Undtagelsesbestemmelse om, at den Saltfisk, der blev eksporteret til England, København eller anden dansk Plads, ikke var undergivet Vragerordningen. I Stedet for er man i Lovforslaget gaaet den modsatte Vej, nemlig den at bestemme, at kun den Saltfisk, som eksporteres til et vist Antal Lande, som er nævnt i Lovforslaget, skal undergives Vragning. Og det viste sig jo allerede under Behandlingen i det andet høje Ting, at man havde undladt at tage de Forenede Stater med, skønt ca. $\frac{1}{3}$ af Færøernes Eksport af Saltfisk i de sidste Aar er gaaet til de Forenede Stater, hvor de har et udmærket Marked. Derfor havde det været langt rigtigere, om man var gaaet den Vej, jeg her har nævnt, havde bibeholdt de generelle Bestemmelser og tilføjet en Undtagelsesbestemmelse om, at Saltfisk til England og København ikke behøvede at vrages. Saaledes som Forholdene nu en Gang er, erkender jeg, at det ikke er nødvendigt at faa den Fisk, der kommer til København, undergivet Vragningsbestemmelser, vi tager den, saaledes som den falder.

I Anledning af en Passus i Bemærkningerne til Lovforslaget vil jeg gerne have

Lov til at fremsætte en enkelt Udtalelse. Der staar i Bemærkningerne bl. a.:

„Det paagældende Forslag motiveres med, at tvungen Vragning af Saltfisk, der eksporteres til England og København, er unødvendig, dels fordi Klipfisk til disse Pladser ikke er underkastet tvungen Vragning, dels fordi Saltfisken tørres paa disse Pladser og videre eksporteres og dermed er ophørt at være færøsk Produkt.“

Denne Bemærkning er ikke rigtig. Hovedparten af færøsk Saltfisk konsumeres her i Landet, den videreeksporteres ikke.

Naar man imidlertid fra færøsk Side ønsker Lovforslaget gennemført — og det gør man jo —, vil vi naturligvis ikke modsætte os, men jeg vil advare mod, at man gaar videre ad den Vej; det er ikke den Vej, man skal betræde, naar man ønsker at holde sit Produkt paa den Højde, som det færøske Produkt i de senere Aar, navnlig paa Grund af Vragningslovens gunstige Virkning, er naaet til.

Ludvigsen: Ligesom den ærede sidste Taler (Hendriksen) har ogsaa jeg næret Betæneligheder ved den Retning, man er slaaet ind paa; ligesom det ærede Medlem har ogsaa jeg ment, at det snarere maatte være en anden Vej, vi skulde gaa, men da jeg tænker mig, at Lovforslaget, som det nu foreligger, er blevet indgaaende prøvet og er nødvendigt for Færingerne, vil vi ikke hindre Lovforslagets hurtige Gang gennem Tinget, men vil medvirke dertil.

Samuelson: Jeg haaber, at vi paa Færøerne kan komme saa vidt, at vi overhovedet ikke udfører Saltfisk, hverken vraget eller ikke vraget; vi maa sætte alt ind paa at tilberede Saltfisken til Klipfisk og kun udføre færdige Varer. Naar Færingerne udfører Saltfisk, er Grunden alene den, at vi ikke altid har Raad til at vente med at sælge Fangsten, indtil den er færdig tilvirket som Klipfisk, og saa længe Forholdet er det, maa vi have nogle Bestemmelser om Saltfisk. Jeg kan ikke se, at de her foreslaaede Lempelser kan komme til at skade de Bestemmelser, vi i Øjeblikket har med Hensyn til Udførsel af Fisk fra Færøerne.

Jeg glæder mig over den Ændring, der er foretaget i Landstinget, jeg tror, det er en Forbedring af Lagtingets Forslag, en, efter hvad der foreligger oplyst for mig, ganske nødvendig Forbedring.

Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, kan jeg med den Motivering, den højt-